

est problema i d'altres es queixava no fa gaire endera, en un diccionari publicat a la revista "Le La traducció és bella tan del. És la passió per la figura fa l'autèntic traductor txe. Un altre txe, precky, explicava, a un "New York Times" de la prisa, un cas arquetípic: arreglat a un traductor txeixi, del txe a l'anglès.

du versions. L'excusa per poder dir així és fàcil: consisteix a afe-gir-hi comentaris, detalls, referències "catalanes", ni que sigui amb calçador. D'aquesta manera, les imprecisions de traducció (colocades en el mateix sac que els afegeits) deixen aparentment de ser tal imprecision per assolir la categoria d'adaptacions. De tot aquest seguit de despropòsits (que, entre altres coses, ens ha portat un Woody Allen al qual poc li falta per anar a ballar sardanes a la pla-

es pot trobar a can Boadas, al Vicentor, a l'Ideal, al Dry Martini, al Tirsa o a qualsevol de les dotzenes de cocoteleries que afortunadament hi ha a les nostres ciutats.

A les antípodes d'aquest infern de traduccions abominables hi ha el paradís excepcional de Guillermo Cabrera Infante, que acaba de publicar el seu primer llibre redactat en anglès. "Holy Smoke" són tres-centes vint-i-cinc esplendides pàgines (més agrafaments) de la història del tabac (i d'altres co-

tead of being nuts...". Qui s'hi veu amb cor? Afortunadament per als hispanoparlants, el mateix Cabrera els farà el transvasament. Als lectors d'altres llengües, que Déu Pare Omnipotent els agafí confessats. I creuem els dits perquè a ningú no se li acudeixi traduir al català aquest llibre, tan llaminer per als versionistes. O "versioneros", que és com se n'ha dit sempre dels cantants i els grups de la mena de Los Mustang.

QUIM MONZÓ

LES
PAÑA
SEMANAS •
RIMESTRES
OS A:

NT SCHOOLS
NEWBURY
HOVE
WEYMOUTH
SEAFORD
TUNBRIDGE WELLS

World

JTH CAMBRIDGE
OXFORD
READING

TUITION CENTRE
STBOURNE
HASTINGS

ANGUAGE COURSES
INTERBURY

ENGLISH STUDIES
KESTONE

GENERAL COURSES
RE-TRAINING COURSES
ADULTS

DE CAMINOS,
RTOS

NADORES:

nos 20% Dio
jeneros: Profesores
as. Administrativos,
Profesionales en
Universitarios;
Diploma

DEL COLEGIO
I. 201 16 86

La rosa dels vents també existeix

No sé si hi ha gaires catalans que s'alegrin del fet que la Disneyàndia europea no ens hagi "caigut" a casa. En tot cas, jo soc un d'ells, i no pas perquè em sumi a les veus que clamen contra l'obra i la filosofia de Walt Disney, acusant-lo de pervertidor de les mentalitats infantils. A mi (tot i que ho he provat) més impossible de considerar pèrflids el ratoí Mickey, l'ànec Donald, el gos Pluto, el cervol Bambi, l'elefant Dumbo... No, no. Segurament tenen altres inconvenients, però no hi sé veure el de la malignitat en el sentit que diuen.

El que trobo satisfactori és que ens hagim lliurat de l'enorme massa de cartó-pedra i de plàstic amb mecanismes electrònics que significarà una nova Disneyàndia. I, sobretot, de la propaganda internacional que proclamarà i escamparia profusament que la Disneyàndia europea és en una regió d'Espanya anomenada Catalunya.

Jo penso, contràriament a l'opinió de molts compatriotes que poser s'escandalitzaran, que Catalunya necessita una llarga veda en el sentit que no s'hi efectuen segons quins esdeveniments de gran projecció exterior, ni fins i tot (i això si que em valdrà condemnes greus) obres públiques d'aquelles que requereixen molta mà d'obra no especialitzada i, per tant, barata. Crec sincerament que ens abocaria a renovar uns problemes que coneixem perfectament.

Dins d'aquesta línia, estic gairebé segur que no ens convenen uns Jocs Olímpics a Barcelona. M'esforço a descobrir avantatges en la pretesa ganya de veure escollida la nostra ciutat per a un succès de

tanta transcendència, però jo no ho veig així. En demano disculpes al nostre alcalde i a totes les persones i institucions que lluiten honestament perquè s'adonin de nosaltres i ens tinguin en compte. Potser tenen tota la raó ells i jo només em puc refugiar en un sentiment molt vague. En aquest cas si que puc dir allò tan bonic i tan olímpic: que guanyi el millor. I tant de bo que el guanyador l'encerti!

Es veu de seguida que soc víctima d'un garbuix de sensacions, complicat per l'entrada de l'Estat espanyol a la Comunitat Econòmica Europea. La veritat és que aquesta entrada, per ara, sembla un funeral de tercera, sense cap de les alegries que algunes ànimes càniques ens havíem promes. És un mal moment per a Disneyàndies i altres folgances, perquè el proposició oficial-centralista es convénixer-nos que hem fet un mal negoci, però que no hi havia altre remei. Es symptomàtic -molt- el marcadíssim interès governamental per demostrar de seguida que ésser europeus, per a nosaltres, representa pagar més sense explicar-nos què n'obtenim a canvi. Antxon Sarasqueta ho ha dit lúcidament des de les pàgines de "La Vanguardia": l'ingrés formal d'Espanya a la CEE ha portat el desconcert, la sorpresa, la confusió i fins i tot la indignació. I el mateix Sarasqueta remarcava que hi ha uns valors de llibertat, de tolerància, de capacitat de compromís, de riquesa cultural, de llibertat de mercat i altres guanys que ens haurien d'atreure i d'ocupar més que un IVA aplicat amb una precipitació, una urgència i un caotisme sospitosos. Diu l'article

lista esmentat) que la majoria que governa marca una pauta d'incoherència interna i s'esmuny de precisar els termes de modernitat, de revolució tecnològica i d'una Europa sense fronteres que ens ofereixen un futur més apassionant que no pas el dels valors afe-gits a uns impostos. Per què? Crec que cal donar una resposta immediata a aquesta pregunta.

Paral·lelament, gairebé alhora, sorgeix un moviment intel·lectual simpatíic, generós, carregat de bona fe, sota el signe que el sud també existeix. És clar que sí! Però who hem de recalcar precisament ara, quan des d'on som la incorporació a la CEE ens incita a mirar cap al nord? No hi ha el perill que ens deixem enlluernar per una suggestió purament cartogràfica, i que tot mirant cap al sud, arribem al capdavall amb la topada deploable que constitueix Sud-africa?

No crec, honradament, que la bondat o la maldat depengui de la brúixola. Si fos així, cauriem en un racisme geogràfic tan estúpid i condemnable com el racisme ètnic. Tots som d'algún indret que no hem triat, però es allí on pertanyem i des d'on ens hem d'aplicar a viure i a conviure. Ara, des d'aquí, tenim el repte de mirar cap al nord, però sense badoqueria, sense voler ésser camp d'atraccions amb ninotets animats, ni solars per a instal·lacions olímpiques, zones estratègiques per a bases militars, ni material de laboratori per a impostos que ens dobleguin més. Ens desafia tot un futur, amb la dosi de provocació estimulant que sempre suposa el futur.

PERE CALDERS

ORQUESTA SINFONICA DE MADRID ORQUESTA ARBOS Aviso

Se convocan oposiciones para cubrir plazas de: violin, viola, violonchelo, contrabajo, trompa, tuba y percusión. Del

cute o a Rio de Janeiro tir-ne ja és una altra cosa.

Però una inscripció en aquesta, que hom no vist mai, fins avui, a la ciutat de Barcelona, es presenta equivocat tremendíssim. Podria pensar: "Ah, estarem un municipi d'Espanya ja ho som; abans d'Europa, i ara sí". D'altres maneres! ¿Li calia ser celona, tal vegada, o formar part d'aquesta comunitat de pobres que avui és per poder-se atorgar convenientment, el dret de ciutadania europea? ¿Es que Barcelona ha de descobrir el seu peisme arran de la independència del país en una estructura mercantil i econòmica internacional? De les maneres!

Per aquesta mateixa d'intercanvis de mercaderies, però, sobretot, per l'historia política i d'idees de la cultura, per no mencionar, de les obvies d'arrels lingüístiques. Una cosa és i ha estat Europa des de sempre: de tota la vida d'Espanya.

Deixem de banda la qüestió dels Escipions, i dels romans, el desembarcament a Cartago -el segon en importància- de l'any 218 a.C. Deixem de banda tota la romanització i tota l'ocupació visigoda primitiva. I partim, al sud, amb plenes garanties i certes i ja de tota mena conquesta de Barcelona per les hosts de Carlemany. Carlemany hem de recordar -diuen els says- l'origen mitològic de l'ànima d'Espanya -diguem "ànima" en el seu sentit que ho diu el poeta fusters i els sabaters, i encara també-, llevaress el cap, dir, amb el cap ben a l'espaldes. Barcelona ha format part d'Europa des de la conquesta de la Marca Hispànica, des del segle IX. Moltes d'aquell moment, Lleida, Girona, Tarragona, l'Urgell i Castello d'Empúries, i tot el que vulgueu han deixat d'ésser "més d'Europa".

Per què aquest retol no fa sembla, doncs, uns "heros venus" -cosa que no se'n cap de les maneres-, però a l'alcalde de Barcelona disposa substituir la inscripció que hi ha ara per una que taliament com es troba en les botigues amb solera de la ciutat, "Municipi d'Espanya del 801", que és la data que l'imperi carolingi establejà definitivament com a europeu. JORDILLO

EN IMPERIO PAGUE MENOS!

COCINA THIMSELL.....	13.900,-
FRIGORIFICO IGNIS.....	32.500,-
FRIGORIFICO AUTOMATICO, 2 puertas.....	39.500,-
LAVADORA AUTOMATICA.....	31.500,-
LAVADORA OTSEIN CENTRIFUGA.....	15.200,-
TELEVISOR COLOR SHARP.....	41.900,-
TELEVISOR COLOR 20".....	63.000,-
VIDEO V.H.S.....	91.000,-
VIDEO BETAMAX CANVAS.....	

SIMPOSIO

"LA FAM AL MÓN"

La Facultat de Teologia